

**ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ ΣΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ της ομιλίας του κ. Fritz von der SCHULENBURG,
(Παρουσίαση Λευκώματος - Κυριακή, 22 Μαΐου 2016)**

Θα ήθελα κατ' αρχάς να ευχαριστήσω τους φίλους οργανωτές και τους καλλιτέχνες της εκδήλωσης για όλη τους την προσπάθεια να πραγματοποιηθεί η ενδιαφέρουσα σημερινή βραδιά. Ήταν μια λαμπρή ιδέα για την έναρξη του εορτασμού της νίκης που πέτυχε εδώ την Κέρκυρα, πριν 300 χρόνια, ο πρόγονος μας Ματθαίος παρά τις εξαιρετικά ιδιαιτέρως αντίξοες συνθήκες.

Υπήρξε λαμπρός στην στρατιωτική στρατηγική, σημαντικός αφηγητής και επιστολογράφος, επικοινωνώντας με ηγετικές μορφές σε όλη την Ευρώπη. Και αν τότε είχε ενσκήψει προσφυγική κρίση, σίγουρα θα ήταν ικανός να την αντιμετωπίσει αποτελεσματικά. Κατείχε επίσης μίαν από τις καλύτερες συλλογές έργων εκείνης της περιόδου και απέκτησε φίλιες με σύγχρονους του ζωγράφους όπως ο Guardi, ο Piacetta και ο Tiepolo.

Η πρώτη φορά που ήλθα στην Κέρκυρα για να τον δω ήταν το 1963, όταν έμεινα στο διάσημο ξενοδοχείο Castello. Κάθε βράδυ παρήγγεια ένα μικρό μπουκάλι Δεμέστιχα και πήγαινα με δυο ποτήρια στο χέρι στον ανδριάντα του προγόνου μου Ματθαίου, καθόμουν στα πόδια του και έπινα στην μνήμη του. Από τότε ξαναήλθα αρκετές φορές και αγάπησα αυτό το νησί. Αλλά, επανερχόμενος το 1716, θα ήθελα να σας διαβάσω κάτι που περιγράφει πολύ καλά τα μετά τη μάχη. Ένας εξάδελφος Schulenburg, ο Werner, έγραψε ένα μυθιστόρημα με τον τίτλο «Ο βασιλιάς της Κέρκυρας». Έγινε bestseller στη Γερμανία. Γράφει λοιπόν:

« Το απόγευμα, από το βράχο της Παναγίας Κασσωπήτρας, κανονιοβολισμοί αναγγέλλουν την άφιξη μικρού μικτού στόλου ενισχύσεων σταλμένων από την Ισπανία, την Πορτογαλία, τον Πάπα και την Μάλτα - λίγο καθυστερημένων ομολογουμένως . Πλέον μέσα από το στενό προς τον κόλπο της Κέρκυρας, ενώ ο τουρκικός στόλος έχει εξαφανιστεί χωρίς να τον πάρουν είδηση και είχε αγκυροβολήσει στο Βουθρωτό, απ' όπου ο τούρκος διοικητής διέλυσε το στράτευμά του και το έστειλε μακριά μέσα από τα βουνά. Καθώς μια Ισπανική

φρεγάτα καταπλέει στο λιμάνι της Κέρκυρας ως το πρώτο συμμαχικό καράβι που προσεγγίζει, ο Ματθαίος προσέρχεται κάτω στο λιμάνι έφιππος με τη στραταρχική ράβδο στο χέρι. Φθάνει στο μώλο τη στιγμή που η ράμπα της φρεγάτας μπαίνει στη θέση της και ο διοικητής της κατεβαίνει στη στεριά ακολουθούμενος από τους αξιωματικούς του. Υποκλίνεται μπροστά στον Στρατάρχη και λέγει: «Προσφέρω με ταπεινότητα στο Νικητή τα σέβη μου και του μεταφέρω τον χαιρετισμό του Βασιλέα μου. Σεις, Κόμη Σούλεμπουργκ, σώσατε τον Χριστιανικό κόσμο, αφήνοντας τα πλευρά ελεύθερα για τον Πρίγκιπα Ευγένιο, ώστε να καταγάγει αποφασιστικό κτύπημα στους απίστους στο Πετροβαραντίν».

Στον Ιερό Ναό του Αγίου Σπυρίδωνα, του οποίου η όψη υπέστη μόνο ελαφρές ζημιές, ο Στρατάρχης εκπέμπει δέηση ευγνωμοσύνης. Γονατίζει ανάμεσα στους μπαρουτοκαπνισμένους του στρατιώτες, πλάι στον ανεψιό του που φορά την ασπρόκόκκινη στολή του συντάγματός του, ενόσω οι κάτοικοι της πόλης αγκαλιάζονται δοξάζοντας τον Άγιο Σπυρίδωνα και το θαύμα της Κέρκυρας ».
